

[Christophersen.]

sikre, at der ikke, mens forhandlingerne her i tinget foregår, sker uheldige forskydninger mellem befolkningsgrupper og mellem indkomstgrupper.

Jeg må måske så til sidst blot sige nogle få ord om den opgave, folketinget nu er stillet over for efter valget den 4. december.

Det blev et usædvanligt valgresultat, som på mange måder ændrer det politiske livs vilkår. 10 partier blev repræsenteret, spændvidden i folketinget blev forøget, og parti-grupperingen blev sådan, at der ikke længere eksisterer nogen af de traditionelle flertalskonstellationer. Der skal nu mindst 3 partier til at danne en majoritet, og i mange tilfælde skal der måske både 4 og 5 partier til, for at der kan tilvejebringes et holdbart resultat. Derfor påhviler der folketingets partier et ansvar, som ikke står tilbage for det ansvar, regeringen har påtaget sig. Der bliver meget få muligheder for at køre på frihjul.

I den kommende tid skal det så vise sig, om vælgerne handlede rigtigt ved at vise de mange partier den tillid, eller om der er nogle af dem, som ikke kan leve op til fordringerne. Nu gælder det ikke længere om bare at markere sig. Nu gælder det også om at bøje sig mod hinanden i et positivt samarbejde.

Niels Helveg Petersen (RV):

Det kunne være fristende at diskutere regeringens tilblivelse, men jeg skal ikke fortabe mig i det historiske. Jeg vil i stedet om den nye regering blot sige, at vi byder den velkommen. Vi tager venligt imod den nye regering. Vi har i de senere år haft et godt samarbejde med partiet venstre. Vi håber, at vi kan få et godt samarbejde med regeringen venstre. Det betyder ikke, at det radikale venstre vil forholde sig ukritisk til regeringen, men ledetråden for vor oppositionspolitik vil være den, vi altid har forsøgt at anlægge, nemlig at vi over for regeringsforslag vil forholde os, som vi ville forholde os, hvis vi selv sad i regeringen, vil føle samme ansvar for udviklingen og for lovgivningen, som hvis vi selv havde et direkte regeringsansvar.

Men jeg skal ikke skjule, og det har jo ikke været skjult under regeringsforhandlin-

gerne, at mit parti havde helst set en anden regering end den, vi fik, en regering med en anden bredde, med et flertal bag sig med mulighed for at øve en langsigtet indsats over for de meget store problemer, som vi står over for. Vi har for kort tid siden fået konklusionerne af P-plan II. Den understreger det voldsomme behov for langsigtede foranstaltninger. Det understreger, at vi i de kommende år får mere grund til at stille krav til kvaliteten af den politiske ledelse end nogen sinde før, og der er hos os en frygt for, at denne regering er blevet så smal, at den vil få svært ved at lægge fundamentet for den nødvendige langsigtede indsats.

Regeringen har jo selv en anden opfattelse. Man måtte under regeringsforhandlingerne få det indtryk, at det i partiet venstre var opfattelsen, at jo mindre regeringen var, jo bedre var det. Så ville den bedre kunne manøvrere, den ville være smidig, den ville kunne finde sit flertal hist og her. Til gengæld kan man jo også komme til at betale en høj pris for det. Man kan komme til at betale den pris, at man ikke vil være i stand til at lægge en langsigtet politisk linje, og det er nok frygten derfor, der har stået klart for statsministeren, og som førte til, at statsministeren i sin tale anvendte formuleringer, der sine steder lød, som om nyvalg allerede var udskrevet, som om han med tonestyrke skulle opveje sin talmæssige svaghed. Men vi går ud fra, at regeringen virkelig har ment det, når den sagde, at afgørelserne skulle ligge i folketinget, med alt hvad det indebærer, at intet parti, og heller ikke regeringspartiet, har nogen mulighed for at stille ultimative krav under forhandlingerne.

Vi fører debatten i dag på et lidt utilfredsstillende grundlag. Vi savner nogle hovedpunkter for at kunne vurdere den økonomiske situation. Vi savner en samlet oversigt over vor økonomi. Energikrisen, de stærkt stigende oliepriser, har ændret nogle af de kendte faktorer for vor økonomi og vil få nogle virkninger, som vi endnu ikke kan have det fulde overblik over, og hvor vi derfor ved vurderingen af den økonomiske politik i øjeblikket må fægte os noget frem. Vi håber, at det snart bliver muligt for regeringen at fremlægge materiale, der kan belyse,